

FUTBOL: Derrota d'un extrany Benicarló al camp de l'Almassora per quatre gols a un

Pellicer al Dakar, Flos i Ferrer a l'Himalaia

Fernando Peiró és nomenat fill adoptiu de la Ciutat de Benicarló

Tots a taula

Així podríem començar la història d'uns municipis que, amb interessos comuns i, oblidats per les diverses administracions autonòmiques i estatals que els conformen, han decidit agrupar-se sota el nom de "La Taula del Sénia". Ni és el títol d'una nova novel·la de cavalleries ni té res a veure amb la famosa "Taula Rodona" de la tradició cavalleresca anglosaxona. Simplement és una mancomunitat de municipis, amb més de 100.000

habitants censats, que pretén donar resposta a les problemàtiques d'uns ciutadans que es senten oblidats. Uns per ser al sud del nord, altres per ser al nord del sud i altres per ser a l'est de l'oest. Municipis de Catalunya, el País Valencià i Aragó, amb una llengua comuna i problemes semblants, intenten, d'aquesta manera, suplir les carències que tenen des de fa anys. I la unió sempre fa fort.

515

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Però, tots, són a taula? Tots, no. El PP ha dit que no. Com si fos la maga Morgana, contra qui es van enfrontar els cavallers de la tradició Artúrica, diu que no està per a falòries i que a aquesta història no li veu cap mena de futur.

Nosaltres, com no som mags, no en sabem si en tindrà de futur, però almenys, si serveix per aconseguir alguna cosa més que fins ara, benvinguda siga. De tota manera, el concurs

de la resta de municipis, hauria de ser una cosa prioritària i, si cal fer pedagogia, doncs a acurar-se toca. Tots són importants, independentment del seu color. De tota manera esperem esdeveniments. Els ciutadans no tenim res a perdre, en tot cas, només una mica de temps i, sinó funciona, doncs, ens tornem cap a casa.

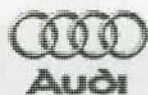
La Veu de Benicarló us desitja Bon Nadal

CARXOFA: la més tendra del terme per a Sant Gregori, bisbe d'Òstia i dels camps de Benicarló, és a dir, per a Joanvi Vallés, president de l'Estel del Collet per haver donat continuïtat a aquesta representació nadalenca. Ha hagut de treballar molt i aguantar tot el que ha aguantat. Esperem que aquesta carxofa el reconforte.

PANISSOLA: resseca i rasposa per al portaveu del grup popular, el PP, per no acudir al dinar que se li va oferir al nou fill adoptiu de Benicarló, el sr. Fernando Peiró Coronado. Si ell no podia anar per qualsevol motiu sempre podia delegar en algú. Això no està bé sr. Marcelino Domingo, no és de rebut. Les persones han d'estar per damunt de les diferències polítiques.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Constituïda la Taula del Sénia

22 municipis de l'Aragó, Catalunya i País Valencià s'integren inicialment a aquesta mancomunitat que ha de dur solucions a l'oblit i menyspreu institucional

text REDACCIÓ

L'alcalde de la Sénia, Víctor Pla, és el president de la Mancomunitat de municipis de la Taula del Sénia, una entitat supracomarcal i supraautònoma que engloba a 22 municipis de Castelló, Teruel i Tarragona. Morella va acollir la constitució d'aquest organisme "que vol ser punt de trobada de les inquietuds de pobles amb una mateixa llengua i costums enquadrats en tres comunitats autònomes diferents". La Mancomunitat engloba de moment a 103.000 habitants i tindrà la seua seu a La Sénia. El nou president, Víctor Pla, va assegurar que el sud de Tarragona i Teruel i el nord de Castelló estan oblidats des dels seus respectius governs autonòmics. Pla va manifestar "no entendre" l'actitud dels municipis castellonencs governats pel PP que no han entrat a formar part del fòrum. Així va assenyalar que "els problemes que afecten a localitats com La Pobla de Benifassà, Sant Jordi i Sant Rafael del Riu són els mateixos que els de la Mancomunitat". El nou president va destacar la seua satisfacció per resultar electe i va assegurar emprendre aquest projecte amb il·lusió, "amb l'objectiu de trobar solucions comunes a problemes comuns".

Pla, va dir que els objectius prioritaris passen per l'atenció sanitària i la coordinació dels serveis entre les distintes autonomies. Així mateix també es va posicionar en la millora del transport ferroviari "perquè els trens que arriben de Barcelona no acaben a Tortosa". A més va insistir en la necessitat de millorar tot tipus de comunicacions. Finalment va mostrar la seua queixa en les dificultats d'accés a la banda ampla en les localitats d'interior, els problemes

per a rebre senyals de televisió o les dificultats per a poder comunicar-se mitjançant la telefonia mòbil. El director general de Cooperació Autonòmica, José María Vidal, present a l'acte de constitució, va fer una crida perquè aquells municipis que encara no s'han integrat en la Mancomunitat entren a formar part d'aquest organisme. Va destacar que "enfront dels qui preconitzen la ruptura de l'Estat - en referència al PP- estan aquest tipus d'organismes, que agrupen a municipis de diferents autonomies". Vidal, nascut a Sant Jordi, va representar al ministre Jordi Sevilla que, malgrat la promesa realitzada en la festa del PSPV de la comarca, va evitar la nova invitació a una comarca sensibilitzada, encara, per la decisió del govern d'obrir una presó a Albocàsser.

Per la seua banda, l'alcalde de Morella, Ximo Puig, va expressar la seua satisfacció perquè la constitució de la Mancomunitat va tenir lloc en la seua ciutat, i va afegir que aquest organisme presenta "un avanç històric dins de la perspectiva del que han de ser les noves institucions, més enllà de les fronteres administratives i burocràtiques exis-

tents". Durant la sessió es van marcar diferents metes, sent els principals reptes les infraestructures ferroviàries i de carreteres, les telecomunicacions, la millora de l'entorn del riu Sénia de cara al turisme i l'ensenyament. També es va parlar de la sanitat, que es va plantejar com una de les principals prioritats. A l'assemblea constituent va acudir la pràctica totalitat de primeres autoritats dels 22 municipis catalans, aragonesos i valencians que s'han integrat, encara que van faltar les principals autoritats a les que s'havia cursat invitació, com diversos ministres i els presidents de les tres comunitats autònomes implicades.

NOUS CÀRRECS DE LA TAULA

Durant la sessió constitutiva de la Taula del Sénia es va nomenar gerent de la mancomunitat a Jaume Antich, alcalde d'Ulldecona. La junta de govern ha quedat formada per vuit vice-presidents, sent el primer, l'alcalde de Vinaròs, Javier Balada. La resta de vice-presidències estan ocupades per alcaldes i regidors de poblacions de les tres comunitats, concretament de Rossell, Valdeoures, Ulldecona, Benicarló, La Galera, Morella i la Ràpita. A més, a

Una mancomunitat de 100.000 veïns

ve de la pàgina anterior

les sessions de les juntes de govern també seran convidats els alcaldes d'Alcanar, Santa Bàrbara i Beseit. Finalment, han estat 22 els municipis els que han decidit participar en la Mancomunitat i són els següents: 10 valencians: Vinaròs, Morella, Traiguera, Rossell, Canet lo Roig, La Jana, Càlig, Cervera, Vallibona i Benicarló; 9 catalans: Alcanar, Ulldescona, La Sénia, Sant Carles de la Ràpita, Godall, Mas de Barberans, La Galera, Freginals i Santa Bàrbara; i 3 aragonesos: Valde-roures, Beseit i Peñarroya de Tastavins.

La Taula del Sénia va començar a caminar el 3 de setembre de 2003, dia en el qual simultàniament els Ajuntaments de Vinaròs, Alcanar, Ulldescona i La Sénia van aprovar una mateixa moció demanant a totes les Administracions una major atenció a una sèrie de problemes comuns. Altres municipis pròxims van decidir sumar-se a la iniciativa i van iniciar un procés de treball conjunt per anar resolent els problemes comuns en matèria d'infraestructures, comunicacions, desenvolupament, però també per a coordinar altres temes: culturals, turístics, sanitaris, etc. Els membres de la Taula han estat rebuts pel president de la Generalitat de Catalunya i pels de les Diputacions de Castelló, Tarragona i Teruel.

CARTA D'INTENCIONS DE LA TAULA DEL SÈNIA

"Els municipis que es troben al voltant del riu Sénia, en els territoris fronterers de les comunitats autònomes de la Comunitat Valenciana, Catalunya i Aragó, tenen en comú moltes coses, i de signe ben divers. D'una part, la geografia, la història (Ilercavons, Corona d'Aragó, Bisbat de Tortosa...), la cultura i la llengua són les mateixes; i en els pobles de l'interior, el seu nivell de renda, l'emigració de joves i l'envelliment de la població, són altres característiques

comunes. Així doncs, amb l'objectiu d'ajudar a tots els municipis que s'hi vulguin associar per resoldre problemes pendents i millorar les condicions de vida dels seus habitants, és per allò que es crea esta mancomunitat de municipis i altres ens locals; per avançar, mitjançant fórmules de col·laboració mútua i plantejament de polítiques comunes, sense perjudici del respecte a l'autonomia local.

L'objecte de la mancomunitat queda recollit en l'article 3, en el que s'assenyalen les finalitats de la mateixa. Així, es pretén "millorar les condicions de vida dels habitants del territori, promoure el desenvolupament econòmic i social de tota la zona, potenciar i treure'n el màxim profit dels recursos del territori (naturals, patrimonials, culturals, turístics, etc.) i aconseguir una millora substancial de les infraestructures i comunicacions de la zona. D'altra part, es vol millorar les relacions de tota mena entre els habitants dels seus pobles i facilitar la coordinació educativa, sanitària i d'emergències. La

Taula també pretén "mancomunar aquells serveis que així puguin funcionar millor". En quant a l'àmbit de competència territorial de la mancomunitat "s'estén a la totalitat dels termes municipals dels pobles que formen part de la mateixa".

EL FINANÇAMENT I FUNCIONAMENT

A l'article seté es recull la forma de finançament de la nova entitat. Així, per a la realització de les seves finalitats, la mancomunitat podrà comptar amb els recursos procedents, dels ingressos procedents del seu patrimoni i demés de Dret privat i els tributs propis. També podrà finançar-se mitjançant participacions en els tributs de l'Estat i de les Comunitats autònomes i de subvencions, a més, també s'estableix que una de les fons de finançament siguin "les aportacions i els recursos cedits pels Ajuntaments i altres Ens locals integrats". Aquestes aportacions seran fixades per l'Assemblea general, tenint en compte criteris de població, territori, serveis prestats, etc.

Durant la sessió de constitució de la Taula es va donar a conèixer que cada municipi aportarà 0,30 euros per habitant. Qui més contribuiran seran Vinaròs i Benicarló, els dos municipis més grans, amb quantitats properes als 8.000 euros

El govern i l'administració correspondrà a "l'Assemblea General de la mancomunitat, el President, el Vicepresident, la Junta de govern i la Comissió de comptes". Pel que fa a les funcions del president, s'estableix que "haurà de ser un Alcalde o President d'un Ens local associat i la duració del càrrec de President serà d'un any.

Aquests estatuts, de La Mancomunitat de municipis de la Taula del Sénia, han estat publicats al Boletín Oficial de Aragón i als Diaris Oficials de la Generalitat de Catalunya i la Generalitat Valenciana, la qual cosa li atorga validesa jurídica al nou ens.

Lluitar contra les olors molestes

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha apel·lat a la responsabilitat dels ciutadans per a demanar la seua col·laboració en el procés encaminat a acabar amb els episodis d'olors sospitoses en el municipi. Sergi Pitarch, regidor de Medi ambient, ha assegurat que "s'està donant l'oportunitat als ciutadans perquè un dels problemes del municipi siga solucionat". En aquest sentit, Pitarch ha fet una crida perquè els benicarlandos es presten voluntaris a col·laborar en el procés que ja s'ha iniciat en el municipi arran d'un conveni amb la Universitat Politècnica de Catalunya. Dos tècnics del laboratori de Medi ambient es van desplaçar ahir a Benicarló per a explicar les característiques de l'estudi. Un d'ells, Francesc Xavier Roca, assegura que "amb tan sols anunciar que s'estan fent mesuraments, s'assoleixen rebaixar les emissions que s'emeten a l'atmosfera".

Roca ha lamentat la falta d'una legislació rigorosa referent a això a Espanya i ha afirmat que aquest fet els obliga a "realitzar les anàlisis de manera indirecta". A través de la instal·lació de captadors que contenen tres tipus de carboni, es

registren tots els compostos orgànics volàtils. La determinació de les condicions meteorològiques de la zona en la qual es realitza l'estudi és també fonamental per a saber "d'on procedeixen les emissions" i les zones del municipi que poden tenir més impacte. En aquest sentit, s'està realitzant l'estudi d'estabilitat atmosfèrica de Benicarló, que permetrà desenvolupar mapes de predicció d'impacte.

La següent fase que es portarà a terme implica la participació ciutadana. El regidor de Medi ambient ha sol·licitat voluntaris per a participar en el procés i ha garantit "la confidencialitat de les

dades de les persones que participen en el procés de presa de mesuraments". Els benicarlandos poden participar de dues formes en l'estudi. D'una banda, anotant en una fulla modele el nombre de vegades que perceben olors molestes en el seu domicili. Roca ha dit que. Com a mínim, s'han d'anotar tres mesuraments diàries, tant si es percep l'episodi com si no, "perquè també és important registrar quan no ho hi ha per a extraure conclusions". D'altra banda, entre quatre i cinc captadors de carboni s'instal·laran en domicilis particulars. Les persones que siguen responsables dels mesuraments haurien d'activar-lo quan perceben un episodi d'olor mitjançant un comandament a distància. Una vegada al mes, els tècnics del laboratori arplegaran les mostres i procediran a la seua anàlisi.

MESURADORS

Roca també ha exposat que s'instal·laran mesuradors en el perímetre de l'àrea urbana de la ciutat, després d'obtenir els resultats de l'estudi de les condicions climatològiques del municipi, que permetrà establir les zones de risc. A més, s'està realitzant un estudi de les activitats que hi ha en el municipi "per a saber les entitats potencialment emissores i on poden impactar". Roca ha determinat que a Benicarló seria recomanable fer l'estudi per zones, a causa de les condicions climatològiques del municipi. En la Comunitat Valenciana, aquest serà el primer estudi d'aquest tipus que es realitze. Els estudis que la Universitat Politècnica ha realitzat en diversos municipis de Catalunya han permès detectar substàncies nocives per a la salut en poblacions que tenen unes condicions atmosfèriques estables. D'altra banda, Roca assegura que en tots els casos s'han assolit reduir les emissions.

XXV Premi de poesia

Amb una lectura de poemes nadalencs de Jaume Rolíndez, s'obria l'acte de lliurament de la vint-i-cinquena edició del premi de poesia "Ciutat de Benicarló". El guardó recaia enguany en el jove poeta madrileny Luis Javier Soliva, per l'obra "Retrovientos y el campo del minotauro". La poesia de Soliva, que gira en torn de la vida com a ombra de la mort, esta carregada d'ironia, i un elegant i subtil sentit de l'humor. La modalitat en valencià quedava deserta per decisió del jurat. L'acte servia també per a presentar el llibre "La simetría del sueño", de Molina Caballero, guanyador de la passada edició del premi.

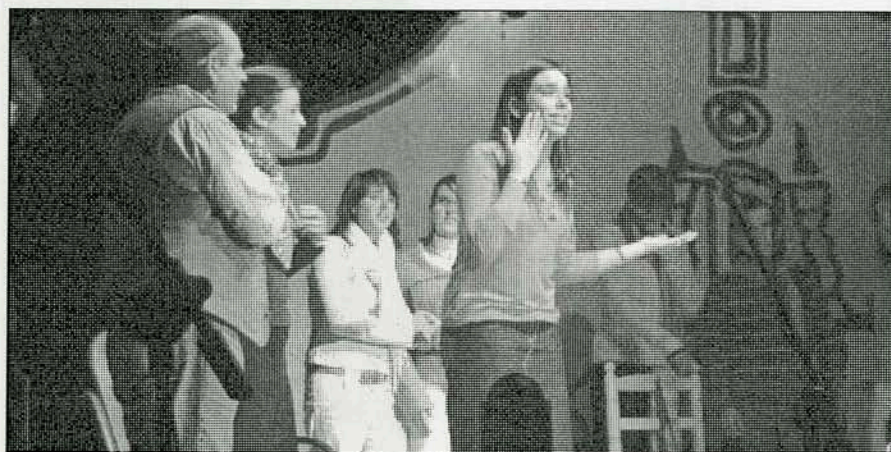

Vuit anys d'Estel del Collet

text N.SANZ

Un any més, i ja van 8, Benicarló ha estat testimoni de la representació nadalenca de L'Estel del Collet. Per segon any consecutiu, l'Auditori Municipal va ser l'escenari on es va representar l'obra de Jaume Rolíndez. Una nova edició de L'Estel en la qual es conjugava espectacle amb proximitat i intensitat dramàtica i en la qual mites, llegendes i les tradicions més benicarlandas tornaven a fer-se realitat sobre l'escenari. Más de dues-centes persones, pertanyents a diverses associacions locals, han treballat durant mesos per a posar en escena aquesta adaptació teatral de Josi Ganzenmuller. L'Associació Cultural L'Estel del Collet tornava a fer vibrar als assistents amb la representació i recreació escènica del Nadal més benicarlanda.

L'Estel arreplega, al llarg de més de dues hores de màgia escènica, totes les escenes que caracteritzen a Benicarló. La primera part de l'obra relata la troba-

da de Maria i Josep amb Pau, un vell pagès benicarlando. En el seu peregrinar en la freda nit de desembre, Pau els acull en la seua sènia. El Xiquet Jesús naxerà en ella i el miracle arriba a casa de l'humil pagès quan la seua filla recupera la vista.

En la segona part, la societat benicarlanda es torne en l'adoració del Nounat. Des dels sants locals fins als xiquets més menuts rendeixen tribut al Xiquet. L'escena es converteix en un repàs a les tradicions més profundes de Benicarló, revestides de

contemporaneïtat gràcies als comentaris dels sants. Enguany Sant Antoni arremetia contra les olors "químiques" que es respiren en la ciutat, contra la nova llotja i els accessos al polígon industrial. Recordava també els problemes que han viscut els pescadors i felicitava al consistori per la posada en marxa del Museu de la Ciutat. La representació la tancava enguany Lucia Nieto, qui recordava amb la seua presència el paper que exerceixen en la representació tots els que estan darrere l'escenari.

Pellicer llest per al tercer Dakar

El pilot Benicarlando José Manuel Pellicer correrà enguany el Rally-Lisboa Dakar amb l'equip Burn-Profiltek. A escassos quinze dies per a l'inici de les verificacions a Lisboa, el Pilot ultima la seua preparació per a la cursa. Pellicer ha establert la seua base d'operacions a la comarca dels Monegros, on ha realitzant continus i durs entrenaments. La presentació del pilot davant l'afecció Benicarlanda, tenia lloc dijous al parador. Pellicer disputarà el seu tercer Dakar després d'haver aconseguit el cinquè lloc en el campionat del món de rallis. El Benicarlando es troba, a tenor dels últims resultats, en un òptim estat de forma.

El pilot disposarà d'una unitat factory de KTM, amb un nou bastidor que confereix a la màquina una major agilitat. La capacitat dels dipòsits s'ha vist reduïda, el que unit al nou motor de 700 c.c. converteixen a esta moto en una referència dels rallis africans. La KTM-700 muntarà els nous pneumàtics que DUNLOP ha fabricat per ser utilitzats en condicions extremes.

Després d'alguns anys de dificultats, Pellicer disposa ara d'una bona oportunitat per a fer una bona carrera.

Quí ens defensa de Camps?

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

Sembla que el nostre president Camps, defensor de l'autèntica essència del que és valencià, només hem de vore quant sovint utilitza la nostra llengua en els mitjans de comunicació, ha obert un nou front de batalla contra els enemics de la Comunitat. "Eso que se mueve por Europa", que va dir algú, contra els valencians, sembla ser una nou "contubernio judeo-masonico" (i caldria afegir també català?). Ara, el que més temor em fa és la iniciativa de front PPopular que Consell i promotors urbanístics volen bastir per a "explicar a Europa" el miracle econòmic valencià (això del miracle econòmic també em recorda a algú) front a les crítiques "injustes" de 15.000 víctimes de la Llei Reguladora de l'Activitat Urbanística (LRAU). La Conselleria de Territori i Vivenda (en mans de Rafael Blasco, antic Conseller socialista!) promou una campanya publicitària per potenciar i millorar la imatge exterior del País Valencià davant els darrers escàndols urbanístics

que han fet que fins i tot el la Comissió Europea demane una moratòria a la adjudicació de nous projectes urbanístics al nostre territori a més d'una revisió a fons de la futura Llei Urbanística Valenciana (LUV) que ha de substituir l'actual LRAU. Lo de Blasco explica molt; canvien els governs però el que mana del principal negoci nacional -el sòl- és el mateix: Blasco (o pot ser aquells a qui Blasco representa).

Aquest grau inverosímil d'especulació immobiliària i corrupció política comporta no sols la degradació del territori, sinó també la degradació de la nostra societat, greument fracturada i dividida en grups d'interessos egoistes oposats. Cap dels dos partits majoritaris valencians es salva. Recordem que la LRAU va ser aprovada pels socialistes, encara que van ser els populars els que li van saber traure tot el suc. Però es que a data d'avui el degoteig de regidors trànsfugues del PP i del PSOE al grup mixt en els ajuntaments amb l'objectiu de crear noves aliances polítiques favorables a tal o qual PAI són

diàries. Ni el PP ni el PSOE semblen capaços de mantenir al disciplina de partit front a l'autèntica motivació de molts dels seus regidors que es tornar innombrables favors i deutes. Per exemple, aquesta setmana l'alcalde de Nules i la seua dona (regidora d'afers socials) s'han donat de baixa del PSOE local i l'ajuntament queda amb el següent repartiment de regidors: PP 5, IPN (Independientes Populares de Nules, escissió del PP) 5, PSOE 3, grup mixt (Escissió del PSOE) 2, Entesa 1 i Bloc 1. La proliferació de partits independents sorgits de les files dels grups locals socialista i popular sembla la florida de la primavera. A aquest ritme no se si arribaran a les municipals del 2007.

Així, tirant-los les culpes als altres, aquests mal polítics que ens governen eviten reconèixer els seus errors. Que no són errors, són accions conscients amb l'objectiu de desviar diner públic a butxaques privades.

Quasi se m'oblidava, Bon Nadal.

El PP rebutja la nostra depuradora

text REDACCIÓ

Les esmenes als pressupostos de la Generalitat per al 2006, on Esquerra Unida-Els Verds-l'Entesa, per via del seu parlamentari Ramon Cardona, demanaven una forta inversió per la construcció de noves Estacions d'aigües Residuals a Vinaròs, Benicarló i Peníscola, destinant un milió d'euros a cadascuna d'elles, ha estat rebutjada per la majoria absoluta del PP.

Segons Cardona, el greu problema de tractament de les aigües residuals en els pobles costaners del Baix Maestrat, continua sense veure una solució immediata, contradient la pròpia normativa europea.

Cardona ha recordat que les inversions per trobar una solució definitiva com són la construcció d'esta-

cions d'aigües Residuals (EDAR); als pobles de Vinaròs, Benicarló i Peníscola, és inexistent, "en els pressupostos per al 2006 només destinen partides a la gestió i manteniment de emissaris submarins, intentant despistar en aquestes partides ambigües com si anaren a actuar de facto en la construcció de les EDAR, les partides per al 2006/2007 són de pocs milers d'euros a Peníscola (78,15 milers d'euros), Benicarló, (163.480 € entre els dos anys) Vinaròs, en un pressupost de 166.744 que conclou en el 2007.

Cardona ha criticat que el PP haja impedit d'aquesta manera una solució a les depuradores del Baix Maestrat, i ha enregistrat una pregunta on evidència les múltiples irregularitat que comet el Govern Valencià.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

MALS HÀBITS. Quan fa uns mesos el senyor alcalde va estacionar el seu utilitari sobre un aparcament per a minusvàlids, va haver qui es va escandalitzar. Aquesta actitud tan poc edificant de deixar els cotxes on no toca sembla ser però que ha creat escola. Un tafaner assegura haver vist estacionada sobre el mateix lloc una unitat mòbil d'una televisió mentre se celebrava el ple de nomenament de fill adoptiu de Fernando Peiró. Hi haurà ara també portades i un vast desplegament mediàtic per esbombar als quatre vents la manca d'urbanitat d'aquesta gent? Ara, que bé podria ser que els infractors comptaren amb algun permís especial de l'autoritat competent per poder perpetrar el seu atemptat contra el codi de circulació. No se sap mai.

EL BARÇA, AMB SENSE ATURADOR. Tal i com diria l'alcalde Clos, la concatenació de golejadades assolides pel Barcelona va "amb sense aturador". La darrera victòria es va consumir dissabte passat. Barça, 1 - Estel del Collet, 0. Per una vegada els Ronaldinyo i Etoo es van imposar amb claredat a l'oncle Pau i a tot el santoral

local. Al dia següent l'auditori es va omplir per presenciar la més nostrada de les representacions, tot just quan feien també per la tele el Real Madrid. Ja està tot dit.

RITA. El nostre paisà Manel Garcia va guanyar el premi Rois de Corella de poesia. Cap novetat. Aquest xicot té la mà trençada per a això de la versificació. L'encarregada de lliurar-li el guardó acreditatiu va ser, efectivament, la senyoreta Rita Barberà. Què feia aquesta il·lustrosa dona en un lloc com aquest? Que no deguera saber que el llibre estava escrit en català?

MÉS RITA. Un tafaner assegura que fa uns dies va veure l'alcalde del cap i casal comprant peix al mercat de Benicarló. Si és certa la brama, caldrà aplaudir-li el gust a tan il·lustre visitant. Si més no, demostra que el paladar el té fi.

I MÉS RITA. De passada

haguera pogut aprofitar per endur-se cap a casa uns quants objectes de la seua família que encara hi ha pel nostre poble. Sabem que el lliit dels avis de donya Rita encara està en una casa del camí la Mar, juntament amb un bonic cresol i un bon grapat de fotografies dels seus més directes avantpassats.

ABDUCCIONS. Un dia, fa anys, van desaparèixer els semàfors dels carrers del nostre poble i van ser vistos -encara es poden entrellucar des de la carretera de Sant Mateu- arraconats al magatzem municipal. Fa encara més anys, una vespra de la festa de Sant Gregori, una nau espacial directament vinguda des de Raticulín es va endur el vell far del port i a hores d'ara Carlos Jesús encara no ha fet cap comentari al respecte. L'altre dia, aprofitant l'avinentesa d'unes obres, va ser abduïda una farola del carrer Pubill. Què se n'haurà fet, deu acompanyar decantada els tristos semàfors o també haurà fet cap a Ganímedes?

DISGUSTAT. "A n'este poble s'han tornat tots gilipolles", un exregidor de l'Ajuntament de Benicarló després d'alçar el cap i comprovar l'immens negoci que han fet les botigues de xinesos i els tot a cent amb els Santa Claus.

Aviat et traurem els colors

i veuras el verd, el roig,

el blau, el groc ...

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

Les restes del poblat ibèric del Puig de la Nau són d'uns 500 anys anteriors a la nostra era.

No deixem el Puig i mon anem a l'ermita. L'ermita dels Sants Martirs es va construir per a que Sant Abdó i Sant Senen - coneguts popularment com a sants de la pedra- Protegiren les vinyes de les temudes tempestes i sobretot pedregades i podien fer malbé la collita, sobretot en esta partida. **Però es va construir també amb una finalitat més practica, saps quina.**

- A - Per a que servis de referent als mariners.
- B - Fer una romeria.
- C - Senyalar el migdia.
- D - Per donar feina a una bona colla d'obriers del poble.

IES Joan Coromines

RUTH LAU

PREMI EXTRAORDINARI DE BATXILLERAT

L'alumna d'aquest institut, Ruth Lau Rodríguez ha resultat guardonada amb el premi extraordinari de batxillerat del País Valencià. Al mes de febrer, aquesta alumna es presentarà a la fase estatal que tindrà lloc a Madrid. Des de l'IES Joan Coromines li desitgem tota la tranquil·litat necessària per poder demostrar novament totes les seues capacitats.

XERRADA DE PEP CASTELLANO

Dimarts passat, l'escriptor Pep Castellano va oferir una xerrada a l'IES Joan Coromines. L'herència dels càtars, títol de la seua primera obra, va ser el tema de l'amena dissertació que va entusiasmar tots els alumnes de segon d'ESO de l'institut. Aquests havien llegit l'esmentada novel·la i van gaudir de la possibilitat de poder compartir una estona amb l'escriptor i poder-li fer totes les preguntes que van desitjar sobre la història.

SEMINARI DEL CEEI

Per un altre costat, també aquesta passada setmana, es va impartir un seminari de motivació empresarial a càrrec del Centre Europeu d'Empreses Innovadores, finançat per l'IMPIVA i pel Fons Social Europeu.

Concentració contra la LOE

text N.SANZ

Mig centenar de professors i pares es van concentrar a Benicarló per demanar una escola pública, valenciana, democràtica, laica i de qualitat. Arran del procés de tramitació parlamentària de la Llei Orgànica d'Educació, els docents van voler fer públiques, mitjançant la lectura d'un manifest, les prioritats que creuen han de guiar la millora del sistema educatiu. D'altra part, van reclamar un ensenyament públic de

qualitat que millore les condicions de treball en els centres educatius i que els dote dels recursos humans i materials per a atendre de manera adequada la diversitat de l'alumnat. Un ensenyament laic que respecte totes les opcions de pensament, que reconega la interculturalitat i les diverses cultures i llengües de l'esta i un finançament adequat de l'Educació van ser altres de les demandes que feien els manifestants. La concentració va estar organitzada per el sindicat de treballadors de l'ensenyament valencià.

L'Ajuntament de Benicarló us desitja un Bon Nadal i un 2006 ple de salut i projectes complits.

Que les vostres il·lusions es facen realitat en l'any nou.

Benicarló

Cinema, eutanàsia i disc

text JOAN HERAS

Gràcies a la pel·lícula *Mar adentro*, ara fa un any el testimoni de Ramon Sampedro va sortir per unes setmanes de l'oblit a què l'havia confinat -i al que tot seguit el va retornar- la vertiginosa actualitat informativa. La pel·lícula d'Alejandro Amenábar presenta amb tendresa i sense morbositat la història vital d'un home que vivia com un infern insuportable la seva condició de tetraplègic i que va dedicar tots els esforços de vint-i-vuit anys de manca de mobilitat per a poder posar un punt i final digne a la seva existència. Per tal de poder morir dignament necessitava una mà amiga que li apropés als llavis el batut letal sense que fos condemnada per aquest gest. Precisament ara fa un any aquesta mà amiga va tenir un nom, un nom de dona, un nom de flor que simbolitza l'amor, la passió, la tendresa.

Em sembla un fet molt remarcable que un director com Amenábar posi el seu talent i la seguretat d'una distribució important de la seva pel·lícula al servei d'un tema de gran profunditat social i que inevitablement cal abordar. Ja fa anys que col·lectius cada vegada més amplis defensen la necessitat de legalitzar i regular l'eutanàsia com un dret fonamental de tota persona. De fet, sembla sorprenent que sigui tan difícil que les lleis permetin garantir el dret a una mort digna. En nom de qui o de què es nega a una persona el dret a decidir sobre allò més essencial de si mateix, és a dir, sobre la seva pròpia vida i, per tant, la mort? Cadascú de nosaltres tenim l'existència -el temps que se'ns fa vida a mida que el consumim- com a valor essencial i hem de poder decidir sobre què en volem fer. El que cal no és negar el dret a l'eutanàsia sinó garantir que aquest dret s'exerceixi amb absoluta responsabilitat i amb la possibilitat d'haver disposat dels recursos neces-

saris, experiències o circumstàncies favorables que potser no haurien convertit aquest posar un punt i final a la vida en l'única opció possible, quasi inevitable.

Una part important de l'alumnat de l'institut on treballa, el Joan Coromines, va anar a veure la pel·lícula en els nostres cinemes - aquests cinemes que s'han allunyat de la ciutat i cal anar-hi amb transport privat: això és un signe de progrés?- i a les classes d'ètica i de filosofia en vam parlar força -i avui encara en parlem, perquè la pel·lícula, ara en suport de vedé, ofereix un marc propici per a la reflexió. Dels diversos i interessants comentaris que l'alumnat va fer, i deixo de banda certes confusions conceptuals sobre què vol dir eutanàsia i la relació entre eutanàsia i suïcidi, voldria remarcar l'adhesió pràcticament absoluta de tots ells a la causa de Sampedro. Probablement el factor empatia pot explicar aquesta opinió majoritària de l'alumnat a favor de l'eutanàsia: la força del personatge -la pròpia història, la interpretació que en fa Bardem- comporta que sigui molt difícil no deixar-se commoure per la seva voluntat, la seva decisió, i per tant és molt difícil no ser solidari amb la seva causa.

Ara bé, també vaig detectar que la majoria de l'alumnat considerava que les raons de Sampedro eren absolutament indiscutibles. La identificació d'una situació de greu discapacitat física amb una malaltia terminal presenta l'eutanàsia com a sortida quasi natural. Però realment aquesta identificació és real? No serà, més aviat, que aquesta identificació s'emmarca dins el prejudici massa extès que considera la discapacitat com una anormalitat absoluta, com un impossibilitat de vida digna? Intentaré explicar una mica més la meua idea sobre la qüestió perquè no voldria

que se m'entengués malament. Cal justificar la decisió de Sampedro perquè tenia tot el dret a poder morir amb dignitat, i això em sembla indiscutible. Ara bé, les raons que el van dur a considerar que la seva vida d'immobilitat física no tenia cap sentit, era un infern, són completament respectables i fins i tot comprensibles com a actitud personal (ell ho vivia d'aquesta manera i això és evident) però també és cert que són per altra banda, molt discutibles perquè fa a la concepció diguem-ne ideològica o mental que les fonamenta. Sampedro no va voler utilitzar ni estratègies ni tècniques per aconseguir nivells d'autonomia més alts dins de les possibilitats que la deficiència determinava -va rebutjar possibles rehabilitacions o l'ús de la cadira de rodes, per exemple- perquè ell no es volia pensar com una persona amb discapacitat. El criteri de "normalitat", la idea de persona "normal" amb què ell es jutjava, què no és altre que el criteri socialment considerat com a estàndard d'home "normal", perfectament vigent encara en l'actualitat, i que es concreta en un imatge d'home jove, actiu, autònom amb una bona activitat sexual genitorial amb èxit social, el va condemnar a no intentar conviure amb la seva situació causada pel tràgic accident. Sampedro doncs, carrega tota la responsabilitat de la seva situació al seu propi cos que no es pot moure i d'aquesta manera descarrega de responsabilitats tots aquells estaments socials que es despreocupaven absolutament de suprimir barreres físiques i mentals que permetessin què tothom, independentment de les seves característiques, es pogués moure pel carrers i no fos percebut com a cos estrany. En definitiva, la qüestió és pensar què podria haver passat si Sampedro hagués viscut en una societat en què la discapacitat és una realitat

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
 CASTILLO, TONYO FIBLA,
 JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Col·laboradors/ F.
 HERAS, XAVIER
 JAVI PAU, CARLE
 JOSEP V. TAUS
 G. SEGARRA, RO
Fotografies/ N.
 GREGORI

Discapacitat

Fronteres

normal, quotidiana, present als carrers, a l'escola, als llocs de feina i de lleure. Si la societat entengués la discapacitat com una circumstància i no com una negació absoluta de qualsevol possibilitat de viure amb dignitat. Potser ell no hauria pensat el que pensava de si mateix. O potser sí, no ho sabem, però és evident que la percepció social de la discapacitat que el propi Sampedro tenia, una idea compartida per una majoria de la societat, no ajudava a pensar en la seva realitat d'una manera diferent, tot valorant dificultats i possibilitats.

Així doncs, l'únic element discutible i criticable de Mar adentro rau en el fet que per sota de la defensa molt positiva del dret a una mort digna alimenta el prejudici que identifica discapacitat amb tragèdia absoluta i amb vida insatisfeta. La barreja dels dos nivells -la defensa del dret a morir dignament i la concepció negativa de la discapacitat- es manifesta en el fet que és precisament un capellà que va en cadira de rodes el qui intenta donar a Sampedro arguments a favor d'una vida digna amb una discapacitat. En realitat, aquest capellà el que pretén és defensar la posició de l'Església absolutament contrària a l'eutanàsia i no tant la idea de poder viure amb dignitat amb una discapacitat.

Sigui com sigui, la pel·lícula és valenta i seriosa. Tornar-la a mirar o descobrir-la si encara no la coneixem pot ser una opció molt recomanable per qualsevol tarda o nit d'aquests dies de festa. Potser fins i tot ens ajudarà a pair una mica més els excessos gastronòmics. No ho sé, potser no, però el que sí que ens farà és fer-nos reflexionar sobre aspectes importants de la nostra societat. I, tal i com està el món, això no és poca cosa.

Legalitzar el pavelló

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló haurà d'invertir 360.000 euros per a aconseguir la llicència d'activitat del Pavelló Polisportiu Municipal. Enric Escuder, alcalde de Benicarló, ha explicat que el Servei Territorial d'Urbanisme ha donat ja resposta a l'expedient de petició que va remetre el consistori. En el mateix, es detallen totes les obres que són necessàries per a terme perquè la infraestructura esportiva s'adapte al tipus de llicència que s'ha sol·licitat, la d'activitats esportives. Entre unes altres, el consistori haurà d'escometre la reforma dels banys per a adaptar-los a les persones amb mobilitat reduïda, construir una rampa d'accés al recinte amb la mateixa finalitat i altres obres menors. D'altra banda, s'haurà d'habilitar una nova porta com eixida d'emergència, condicionar l'espai amb sistemes contra incendis, senyalitzar el recinte i col·locar passamans en determinades graderies. El primer edil ha anunciat que "ara cal consignar en pressupost els diners per a fer efectives les obres". Aquesta partida serà habilitada en els pressupostos municipals del

2.006 que està elaborant l'equip de govern. La reforma del Pavelló Polisportiu Municipal es va iniciar quan l'equip de futbol sala Povet- avui Benicarló Grup Poblet- va arribar la Divisió de Plata fa ara dues temporades. Amb la finalitat d'adequar l'espai a les exigències de la Federació espanyola de Futbol Sala, la infraestructura va patir una sèrie de modificacions d'emergència, que van comprendre l'ampliació de l'espai dedicat als espectadors amb la construcció d'una gran graderia. L'inici dels treballs es va convertir en un encreuament d'acusacions entre la banqueta de l'oposició, conformat per aquell temps per PSPV i Bloc i l'equip de govern, integrat pel partit Popular. L'oposició va acusar als populars d'estar realitzant les obres de manera il·legal ja que no s'havien emplenat els tràmits administratius. Les obres van quedar acabades en el mes de setembre, coincidint amb l'inici de la temporada esportiva. No obstant això, l'edifici seguia mancant de llicència d'activitat. Ara, s'han reprès els tràmits per a aconseguir-la de manera definitiva.

Concert de Nadal *Cor da Capo · Benicarló* *Orfeó Vinarossenc*

Divendres 23 - 21 hores
Capella del Santíssim
Església de Sant Bertomeu

PERE BAUSÀ, J.COS, JOAN BURRIEL, NATALIA SANZ, ES LLUCH, RAMON PARÍS, TOLITO, JORDI MAURA, BESPIERRE I EL SAMARUC NATALIA SANZ, JAVI PAU, ORIO SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Fernando Peiró fill adoptiu

text NATÀLIA SANZ

El pintor Fernando Peiró Coronado va ser nomenat Fill Adoptiu de Benicarló en el marc d'un solemne ple extraordinari. L'artista, nascut a Alaquàs en 1.932, resideix en la ciutat des de l'inici de la dècada dels quaranta. En una solemne i emotiva sessió, Benicarló reconeixia els mèrits d'una personalitat pictòrica i humana única i irrepetible. A les portes de la casa consistorial, la corporació al complet rebia a Peiró Coronado, seguint l'estricta protocol que va marcar l'acte. En un saló de plens abarrotat d'amics, Benicarló rendia sincer homenatge al pintor i a la persona. El regidor de Cultura destacava el carisma humà del pintor de Alaquàs que ja és, oficialment, fill d'un poble al que ha lliurat tota una vida. José Luis Guzmán justificava el nomenament de l'artista referint-se que "és una persona singular i com ciutadà, ha sabut estar al costat d'amics i veïns que ho han pogut necessitar". L'edil de Cultura recordava "el seu gran carisma solidari" que li ha dut a participar en la major part dels projectes que s'han desenvolupat en la ciutat en aquest camp "moltes vegades des de l'anonimat". Guzmán va concloure el seu discurs donant les gràcies a Peiró "per haver compartit amb nosaltres la teua vida".

En nom dels amics més propers a Peiró Coronado, aquells que tenen la sort de conversar diàriament amb ell, prenia la paraula l'escriptor Josep Igual. A continuació, les primeres autoritats municipals lliuraven el pergamí i la medalla de la ciutat a Fernando Peiró. Era l'acreditació del seu nomenament com fill adoptiu de Benicarló. Ambdues distincions, realitzades a mà, estan basades en el dibuix que apareix sobre la portada de la Capella de la Comunió de

l'Església de San Bartolomé de Benicarló, la mateixa a la qual Peiró ha dedicat moltes hores. Una tancada i sincera ovació donava pas a la intervenció de Peiró. Les seues emocionades paraules van sonar entretallades en més d'una ocasió a causa de l'emoció continguda d'aquest nou benicarlano d'adopció. Peiró va recordar la seua sorpresa quan li van comunicar el nomenament i va assegurar, amb llàgrimes en els ulls, que "a mi Benicarló ja m'ho ha donat tot i no em fa falta res més". A continuació, es va sincerar davant el nombrós públic que omplia el saló de plens i va referir una anècdota. El quadre que penja en el despatx de l'ajun-

tament duu la seua signatura i a més, està carregat de simbolisme. Quan va rebre l'encàrrec, va voler reflectir mitjançant una reinterpretació de *Les Meninas* de Velázquez, la necessitat que té l'alcalde de romandre assistit per tota la corporació. Igual que està la Infanta Margarita en l'original de Velázquez.

Fernando Peiró Coronat ja és des de diumenge, un benicarlano d'excepció, una persona singular com veï i com artista. Les arrels valencianes i conquenses dels seus cognoms estan fortament arrelades en aquesta terra des de fa anys. Ara Benicarló ja és, amb tots els honors, la seua terra.

Falten aclariments

text ROBESPIERRE

Patia El lector perquè el confonien amb la meua persona. Home, no sé si agafar-m'ho com un compliment o com una malaptesa. Encara ho estic dubtant. Si més no, el senyor Lector sempre té a bé ficar-me entre les seues línies, de vegades acarant-me, sarcàsticament, de vegades passant-me el raspall dels massatges (el de filferro, com el dels cavalls), per veure si deixo de fer tants amics. Que no patisca el meu estimat opinador, que ni tinc intenció d'autoflagellar-me ni de canviar els meus punts de vista. Això sí, ja que estic ficat i una mica embalat, una cosa és ben clara, que de Robespierre només n'hi ha un, i per descomptat no és El lector. Tranquil, senyor meu, que l'únic responsable de que el personal visca, de vegades, amb un "ai" als seus llavis i mantinga el cap al damunt les espatlles, soc jo. I com no, cada quinze dies li passo la mola a la meua guillotina particular perquè no faça un mal, innecessari. En aquest

poble, amb tanta humitat, el rovell pot fer malbé qualsevol estri metàl·lic.

I fet aquest preàmbul, ara comença el ball, així que triem parella per aquesta setmana, i li ha tocat el rebre a ... una qüestió que ronda des de fa bastant de temps i, de la qual, vostès s'han fet ressò diverses vegades però, no n'han tret l'entrellat: els abocaments, curiosos, amb pudors incloses, que hem tingut, però que ningú s'atreveix a dir de qui són. El regidor responsable del "mig ambient" (ara per ara, sencer, sembla que ho tenim complicat), sembla, perdoneu la redundància, no voler fer-nos partícips del, o dels responsables, dels abocaments d'aquests líquids pestilents, que de tant en tant, circulen per les nostres clavegueres, qual rata, de bigots grans, fugint del seu tuf, i que de tant en tant surten a la superfície.

Està bé això de les rodes de premsa amb el personal de la universitat, encarregat d'esbrinar els orígens de les olors del nostre poble, amb tota la parafernàlia de mesures participati-

ves, autobombo inclòs, però encar que pareix, sembla, ... que la cosa vol mou, als resultats que s'obtidran, si encaminen cap algun lloc que pot crear "malestar", els hi passarà igual que als de l'abocament del pont de Càlig, que no n'hi ha manera que surtin (o els trega el senyor regidor), d'una vegada a la llum pública?

Consell: l'obscurantisme no és el millor sistema per guanyar-se la credibilitat de la ciutadania. Els ciutadans tenim dret, no s'equivoque, a tindre totes les explicacions que siguen necessàries i, si afecten tercers, que és faça amb la major cura possible, i que l'administració actue si és necessari. Toque a qui toque. Cas contrari, voldrà dir, que tornen a ficar els interessos particulars per davant dels de tots els ciutadans. I d'aquesta manera ens allunyem, encara més, d'allò que tant ompli la boca dels polítics, i que no acaben mai acomplint, allò tant grapejat d'apropar l'administració a l'administrat. Esperem, però no desesperem.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Les multinacionals farmacèutiques i l'Àfrica (1)

La denúncia de les grans corporacions multinacionals és un tema freqüent del cinema actual que fa un paper semblant a la cançó protesta dels anys seixanta al segle passat. Tenim "Bowling for Columbine" de Michael Moore, "Super Size Me", "El Malson de Darwin"... "El Jardiner Fiel", pel·lícula ja comentada a La Veu pel nostre company Josep Manel Sanabdon, s'ha vist als multicines del centre comercial durant les passades setmanes. El film és una adaptació del brasiler Fernando Mierelles de la novel·la homònima de John Lecarré basada en fets reals. Enmig d'una història amorosa, es denuncia l'assaig d'una vacuna experimental contra la tuberculosi a l'Àfrica en persones que ho desconeixien. Les proves clíniques en humans són la fase més cara de la comercialització d'un nou medicament. Un voluntari nord-americà cobra uns 10.000 dòlars, un rus uns 3000 i a l'Àfrica, segons mostra la pel·lícula, res i alguns d'ells moren per reaccions inesperades de la vacuna. Aquestes noves medecines es vendran a un preu que la majoria d'africans no podran pagar, encara que, en alguna d'elles han contribuït amb les seves vides. Tots els anys la tuberculosi causa la mort a uns 2 milions de persones. Hi ha un increment en la mortalitat a Àfrica i

a Europa, i una davallada a la resta del món. Gairebé uns 2000 milions de persones estan infectades pel bacil de Koch, l'agent bacterià responsable de la malaltia. Es disposa d'una vacuna des de 1927, diversos fàrmacs i una prova diagnòstica amb la tuberculina des de fa uns decennis. Sembla que tot aquest arsenal terapèutic serà insuficient front a les noves formes de tuberculosi. L'aparició de bacils de Koch juntament a virus de la SIDA -més de la meitat de víctimes de la SIDA moren de tuberculosi- i de formes resistents als fàrmacs són la causa de l'increment d'aquesta malaltia. A països africans com Botsuana, la resistència a fàrmacs contra la tuberculosi s'ha triplicat en els darrers anys i el 60% dels pacients està contagiats també per la SIDA. La tuberculosi és una malaltia que tindrà una incidència molt important en un futur i l'obtenció de nous fàrmacs actius pot ser un grandíssim negoci.

En novembre passat, es publicaven els resultats dels assaigs en humans d'una vacuna contra la malària, dirigits pel metge Pedro Alonso al Centre d'Investigació de Manhicos (Moçambic). La vacuna experimental ha sigut dissenyada per la multinacional Glaxo Smith Klein i la prova finançada en gran part per la Fundació Bill & Melinda Gates. Participaren en l'assaig uns 2000 xiquets moçambiquesos d'1 a 4 anys. La vacuna causà una reducció del 30% dels casos de malària lleu i un 60% dels episodis més greus. Es comprovà que la protecció de la vacuna durava més de dotze mesos. Segons Glaxo, la vacuna podrà estar disponible en cinc anys i disminuirà a la meitat la mortalitat

per malària en nens. Actualment, en mor un cada 30 segons per la malaltia. Cada any hi ha 500 milions de malalts de malària o paludisme i en moren entre 1 i 3 milions al món, el 90% dels casos es produeixen a l'Àfrica subsahariana

El paludisme o malària és una infermetat humana d'aus i simis, causada per un microorganisme -el protozou Plasmodium- transmès pels mosquits Anopheles. La malaltia es caracteritza per calfreds i febres intermitents (febres tercianes). Des de 1950, ha sigut eradicada del sud d'Europa per l'asseccament de moltes zones humides, però encara és un problema important a Àfrica i sud d'Àsia. Els primers tractaments es feien a base de quinina i amb el fàrmac cloroquina. El mosquit es combat amb insecticides i mosquiteres. Però, tant el patogen de la malària com el mosquit transmissor s'han anat fent resistents a fàrmacs i insecticides.

En 1986, el científic colombià Manuel Elkin Patarroyo desenvolupà una vacuna sintètica, la Spf66, contra la malària. Fins aleshores, les vacunes es formaven a partir de microorganismes afeblits o fragments d'aquests i, sovint, contenien altres substàncies capaces de produir efectes indesitjables. La Spf66 està formada per trossos de proteï-

nes que imiten a les del patogen. Patarroyo, refusant les milionàries ofertes de moltes multinacionals, en 1993, donà la patent a l'Organització Mundial de la Salut (OMS) amb la condició d'elaborar una vacuna barata i en una planta del seu país. Molts científics posaven en dubte els resultats de Patarroyo però aquest rebé gran quantitat de reconeixements internacionals com el Premi Príncep d'Astúries de 1994. Es feren assaigs de la vacuna a Tanzània i Gàmbia amb una eficàcia de 31% de remissió de la malària, però l'OMS i molts científics demanaven més estudis. Finalment, la "falta de consistència entre els resultats" de diversos estudis i la "falta d'estandardització" del producte feu que no es considerés. A 2001, la Glaxo signà un acord amb l'OMS per a desenvolupar un nou tractament oral contra la malària per superar les resistències aparegudes als fàrmacs tradicionals. La Glaxo també desenvolupà una altra vacuna -assajada després per Pedro Alonso- a partir d'una proteïna del patogen aïllada per l'exercit nord-americà cap els anys 70.

Si Patarroyo hagués seguit un científic del primer món o hagués venut la p a atent de la seva vacuna a una multinacional, s'hagués continuat investigant? Probablement ja en tindriem una d'efectiva. Segons declaracions de Pedro Alonso, el mercat mundial de la malària "no és rendible" i les multinacionals farmacèutiques no inverteixen en investigació. Calen "mecenes" com els Gates. La salut mundial és un negoci més, un gran negoci, i Àfrica no interessa massa com a client.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 514

text EL LECTOR

Avui hauria de fer un monogràfic dedicat a l'il·lustre doctor que setmana rere setmana ens ofereix una foto i un comentari. Aquesta setmana la seua aportació al nivell cultural de la revista que vosté dirigeix és d'aquelles que deixen una empremta inesborrable i que, a la llarga, arriben a formar part de la petita història de les coses. El primer que vaig pensar quan vaig veure la foto va ser la ineludible necessitat d'acolorir d'una vegada aquesta publicació per tal de conèixer l'autèntica magnitud de l'esdeveniment i ubicar la instantània en el lloc i en el temps. Després, però prou després, vaig anar cavil·lant que estem parlant d'una persona que es guanya les garrofes curant la gent i, per tant, coneixent com ningú l'anatomia humana independentment dels fluxos que flueixen de les diferents cavitats anatòmiques. Per això se'm va ocórrer que podria ser una il·lustració per a un monogràfic sobre alguna malaltia, adreçat a professionals i estudiants de medicina. Però vaig llegir el text i totes les meues cabòries se'n van anar a prendre vent. Resulta que el perdigana del metge se'n va anar a un local d'eixos de llumetes que sol haver per les carreteres on unes senyoretetes de camal curt i generosa pitrera ofereixen els seus serveis d'alleujament eròtico-festiu per una mòdica quantitat de mandarina. Es veu que el doctor fa la revisió mèdica a les treballadores de l'amor. Una manera com una altra de guanyar-se un sobresou. No faré més comentaris.

Al tema de la setmana es queixen, una vegada més, que estem molt malament, que estem mancats d'infraestructures i que la

cosa no sembla que s'haja de millorar a curt termini. No vull pensar que això de "bloquejada" porte doble sentit, que no crec. Efectivament el poble està bloquejat i la pregunta em ve una vegada i una altra al cap: tenim allò que ens mereixem? La resposta està ben clara: per suposat. Si no tenim infraestructures i ens comparem amb els pobles del voltant, queda ben clara la incompetència dels polítics que ens han governat. No cal pegar-li més voltes. Amb l'agreujant que allò que sempre ens han venut de la sintonia entre governs (si governa el mateix partit a dues institucions, és millor) no ha estat més que una altra trola dels polítics de torn, que només han engegat el dulce far niente i la barca ha anat tota sola sense cap problema. La inutilitat i incompetència d'alguns polítics ha estat sobradament demostrada.

Vull suggerir que la panissola li la donen als horteres i garrulos que han penjat del seu balcó un nino vestit de roig

Ja sé que això que vaig a fer és posar-me allà on ningú no em demana, però vull suggerir que la panissola de la setmana que ve li la donen a tots els horteres i garrulos que han penjat del seu balcó o finestra un nino vestit de roig amb un tros d'escaleta com si volgués entrar a casa per la finestra tot escalant la façana. Ja sé que en són molts els ninotets que hi ha penjats, cosa que

demostra la influència del gran guardià de la civilització occidental (del món lliure) en les nostres vides.

Tampoc no vull deixar passar una altra setmana sense citar els tafaners. Em sembla que se'n passen. La feina dels tafaners no és anar dient que aquell és un inútil, ni que l'altre és un inepte, ni utilitzar termes escatològics i malsonants. Aqueixos tafaners haurien de ser una mica més moderats en els seus comentaris. Em sembla que seria una secció més digerible.

Encara que sembla una cosa graciosa, l'autodefinició que s'ha fet el seu col·laborador Burriel, és tristament certa. De la mateixa manera que hi ha qui es considera universal, n'hi ha d'altres que són una mica més realistes i veuen les coses des de la primera fila de la trinxera. València en perill d'extinció. Sense dubte. Cosa que deu agradar sobremana els dirigents d'un parell de partits que fan i desfan i no tenen inconvenient a posar-se d'acord per tal de defensar els seus interessos. Jo també em declaro en perill d'extinció, a veure si algú em subvenciona alguna cosa.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Ja sé que vostés no tenen res a veure, però em molesta sobramentament que una altra vegada ens hagen posat en una demarcació anomenada com el poble del costat. Ja està bé. És que no tenen mai prou, sempre han de ser una mica més que els altres.

El Construccions Malloms arriba a Nadal situat entre els millors

Arriba el Nadal i, amb ell, les competicions de bàsquet s'aturen fins al cap de setmana del 7 i el 8 de gener. El Construccions Malloms CB Benicarló es presenta a aquestes dates en una bona situació, entre els millors equips del grup A de Segona Autonòmica després de guanyar el Bancaixa Enpal de Sogorb (68-55) en un partit que es va complicar en la recta final. Els de Manolo Llorach van obtenir una renda important al descans, però es van deixar eixugar l'avantatge i el Sogorb va arribar als darrers minuts amb opcions de victòria.

Rubén Cervera, Rubén Peñalba, Rubén Ruiz, Felix

Rochembach i Carlos Miravet van format un cinc inicial prou atípic, però el seu rendiment en defensa a l'inici del partit va ser molt beneficiós per al Construccions Malloms. La propera cita dels benicarlandos serà dissabte 7 de gener a les 20 hores a la pista de l'Acústic Sound Car Aldaia, un dels favorits a l'ascens.

Segons Manolo Llorach, "ara ens vénen dos partits seguits fora de casa molt complicats; un a la pista de l'Aldaia i l'altre a la de l'Almàsera. El que fem en aquests dos desplaçaments marcarà molt el nostre objectiu per a la segona volta".

Carlos Martínez, secretari esportiu del CB Benicarló, ha ocupat temporalment el lloc de Jorge Lara a la banqueta del Tavernes Rayfe CB Benicarló B, que dissabte va perdre a la pista del Picken Claret (77-37), equip del barri de Benimaclet (València). Els benicarlandos van aguantar el ritme del rival fins al tercer quart, quan només perdien per set punts, però van realitzar un darrer període molt fluix. Ara els jugadors ja esperen el proper partit contra el Grau C, un dels rivals directes per evitar el descens.

Nadal amb excel·lents resultats

text CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

Abans de res, Bon Nadal i felicitat any nou. Moltes gràcies per col·laborar amb el nostre club, doncs no tan sols està el fet d'aconseguir bons resultats, que és important, sinó el donar-los a conèixer perquè així s'aprecie l'esforç dels nadadors i nadadores del CN Benicarló, que moltes vegades deixen el seu temps de lleure per practicar un esport, individual, amb molt de sacrifici per la seua part. Per això, us graïm la vostra paciència

durant tot el temps que ens heu fet ressò, pensem que els nostres xiquets i xiquetes, s'ho mereixen.

Un xicotet gran equip que va nadar molt bé. Resum del cap de setmana que va finalitzar amb 2 primers, 4 segons i 4 tercers llocs en la participació de la lliga grup G-4 en la seua segona jornada que ens va desplaçar esta vegada a la pròxima ciutat de Vinaròs a competir amb els 6 equips provincials. Marc Fresquet, Miguel Piñana, David Marqués i Marcos Font van pulveritzar 13 mínimes autonòmiques.

En categoria femenina Silvia Roca i Mari Carmen Sorlí van parar el crono aconseguint 2 segons llocs en les seues respectives carreres.

Igualment indicar-vos que el nostre club també va col·laborar en IV Meetin de Natació Adaptada celebrat a Benicarló ajudant en el seu desenvolupament. Així mateix, com cada any, en aquestes dates nadalenes, tècnics i Junta directiva van reunir-se al voltant de la taula de sopar en el restaurant "Encenalls".

Derrota al camp de l'Almassora i ... més coses

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Al camp de l'Almassora -de gespa artificial, amb ratlles per marcar les dimensions del terreny de joc d'esports diversos- el Benicarló va patir una estranya metamorfosi que el va dur a ser derrotat per quatre a un. Després de l'exhibició del dia del San Jorge hom podia pensar que era veritat, que teníem equip per aspirar a tot. Però no. Tenim el que tenim.

No val la pena capficar-se. La cosa va anar així. El CDB es va avançar en el marcador i faltant deu minuts per al descans, en claríssim fora de joc segons m'han contat testimonis presencials, ens van empatar. Només iniciar-se la represa, ens en van colar un altre i ací va ser quan Xoco va decidir que calia tirar el carro pel pedregal i jugar-s'ho tot a perdre o a morir. Compte que he dit a perdre o a morir. Quan encara quedava mitja hora de partit, molt de partit, va llevar el davanter Carrillo -procedent del Numància B o una cosa així- i va fer entrar el central Masip. Per reforçar la defensa i que no ens en marcaren més ? No ! Per posar-lo de davanter centre, tal i com feia Johan Cruyff amb Alexanco quan el drimtim es quedava sense recursos. En fi, això, que a perdre o a morir.

Ara s'acosten uns quants dies de descans i podrem reflexionar sobre qui som, què volem i on podem arribar.

No vull enganyar ningú. No em ve

gens de gust parlar de futbol, a mi el que m'abellix de veritat és explicar la gràcia que em fan els ninotes rojos aqueixos que hom veu penjats per les façanes d'infinitud de cases del nostre poble. Ací, si és que no ho estem ja, acabarem tots malament. Als atacs de riure que en general em provoquen tots els guarniments nadalencs, tant els físicament tangibles-llumetes que s'encenen i s'apaguen de manera compulsiva, aparadors d'estètica quitx- com els propis de l'expressió dels sentiments -felicitacions en general-, cal afegir ara la moda dels pares noel escaladors. Perquè, dic jo, deuen ser pares noel, no ? Quin goig de vore. I jo que em pensava que la idea de Patricio Cornelles amb el Benicarlito Escalador no havia de tindre gens d'èxit. Ens ha faltat només una miqueta de màrqueting i el CDB se n'atipa de vendre benicarlitos vestits amb la samarreta del nostre equip.

Aquest pintoresc nou element nadalenc em planteja algunes preguntes. Què se suposa que simbolitza ? Per què n'hi ha de diverses mides ? La mida és realment proporcional als desitjos de celebrar el Nadal de la llar o ho és a la intenció que l'home aqueix vinga ben carregat ? On els venen ? Quant valen ? Com es penegen ? Per què n'hi ha que tenen llumetes i n'hi ha que no ? Com és que van tots de roig ? Què faran ara els municipals quan voran un lladre enfilar-se per un balcó, hi aniran identificar l'individu o bé pensaran santament que no es tracta més que d'un bonic motiu nadalenc ?

Però ací no s'acabarà tot.

Aquestes plagues s'estenen com una taca d'oli i d'ací uns anys el personal farà concursos per comprovar qui penja el ninot més gran, qui el col·loca en una posició més inversemblant o qui li afegeix el detall més nadalenc de tots (una corda de llums al camal, una brusa de la falla tal o una samarreta blanca del seu equip de futbol favorit). Em penso que en aquesta darrera frase l'inconscient m'ha jugat una mala passada i tots el meus prejudicis han aflorat i això no està bé. Barrejar les falles i, per exemple, Florentino Pérez amb el Nadal ha de ser necessàriament una cosa malaltissa. Tan malaltissa i simple com tots els raonaments a favor dels boicots i contraboicots. I és clar, ja posats -reprenc el fil- l'Ajuntament penjarà el seu pare noel oficial als balcons de Casa la Baronesa. No deia no sé quin partit que caldria fer una falla municipal ? Tinc una idea. Com que el de la casa gran hauria de ser mida XXL, podrien agarrar el dimoni de sant Antoni, confeccionar-lo ara, disfressar-lo convenientment i arribat el dia de la foguera reconverdir-lo en èmul de Pere Botero. Que no, que no, que no he begut res, de veritat.

Uf ! Quines ganes tenia. Confio que després de llegir això d'avui el tiranet de l'amo m'acomia i no em permeta escriure ací mai més.

Acabo amb una nota tendra. Diumenge passat em vaig emocionar amb la maratò de TV3 quan vaig vore l'exentrenador del Benicarló José Otero -afectat d'alzheimer- acompanyat dels seus familiars. No som ningú.

El colós de l'Himalaya

Després que l'expedició terres de l'ebre aconseguira vèncer els vuit mil metres del Shishapangma l'any 2004, ara el repte és l'Everest. El Shisha va ser la primera experiència a l'Himàlaia per a l'escalador benicarlano David Ferrer, que també forma part de la cordada a l'Everest. Però esta vegada seran dos els alpinistes benicarlans que intentaran coronar el cim del món. A David, l'acompanyarà Marc Flos, que

acumula una important experiència en l'alta muntanya. L'expedició està prevista per a la primavera del 2006, coincidint amb l'època pre-monsònica. L'aventura compta amb una interessant vesant per als afeccionats a l'alpinisme. Qualsevol persona amb uns mínims coneixements d'alta muntanya podrà acompanyar a l'expedició fins al camp base. Després, la cordada de les terres de l'ebre s'enfrontarà en solitari

amb el mític Everest, el colós de l'Himàlaia.

Acero, 1 - Benicarló Juvenil, 3

text GREGORIO SEGARRA

El Benicarló Juvenil va reafirmar la seua línia ascendent en el sempre difícil camp del Fornás, de Port de Sagunt. Amb Juanjo, com director d'orquestra, l'equip va anar a per el partit des del primer minut i el propi Juanjo va marcar el 0-1 en el minut 20. Abans d'arribar a la mitja hora de joc un gol fantasma que l'àrbitre va donar per bo des del centre del camp, davant l'estupor de tots, va permetre empatar als locals. Els de López López no es van vindre a baix i abans del descans altre gran jugada de Juanjo va acabar amb una perfecta assistència a Marcos Cano que, aquest, no va desapropiar. En la segona part, els caduferos van gaudir d'innombrables ocasions de gol, mentre que Jorge tot just si havia d'intervenir, Àlex duia de cap a tota la

defensa contrària i un nou gol de Marcos va decidir el partit i va permetre que el jove calitió del "B", Llorens, debutara amb el Juvenil "A". Tres victòries consecutives del Juvenil (Onda, Tonín i Acero), que li permeten, de nou, somiar amb apropar-se als millors per poc que puguen mantenir la ratxa.

El pròxim partit es jugarà el dia 8 contra el Benicàssim, 2º classificat.

Alineació del Benicarló: Jorge, Fuentes (Eloy 89'), Víctor González, Hèctor, Emilio, Óscar, Juanjo (Llorens 76'), Jordi, Marcos (Pío 88'), Albert (Fibla 55') i Àlex.

C.H. Indret 14 - Handbol Cervera 25

text C.H.INDRET BENICARLÓ

Partit molt disputat el jugat pels infantils del Club en el seu desplaçament a terres valencianes on es van enfrontar a un equip amb jugadors molt grans. Els nostres representants van lluitar durant tot el partit fent jugades de molt de mèrit i posant en pràctica tot el que s'ha treballat en els entrenaments.

Cal destacar l'actuació de Rubén Constante que amb 11 gols va ser el màxim anotador del partit i a Fran Pérez que amb una gran visió de joc va permetre que els seus companys marcaren gols.

Per part de l'Indret Benicarló van jugar:

Manu, Rubén Vicente (2), Bilal (3), Juanma, Ernesto, Fran (4), Adrián (2), Joel, Rubén (11), Alexis (1), Antonio i Younes.

CADET FEMENÍ

HANDBOL ALBOCASSER - 15

CLUB HANDBOL INDRET BENICARLO - 12

Gran partit el jugat en el Polisportiu d'Albocàsser el

dissabte pel matí. Durant la primera part va dominar l'equip de casa de tal forma que al descans s'arribava amb un resultat de 7-3.

En la segona part l'Indret va començar a jugar com sap jugar i va posar contra les cordes a un dels equips favorits de la lliga arribant a posar-se a 1 gol (10-9 al minut 35).

Partit decepcionant del Benicarló G.Poblet

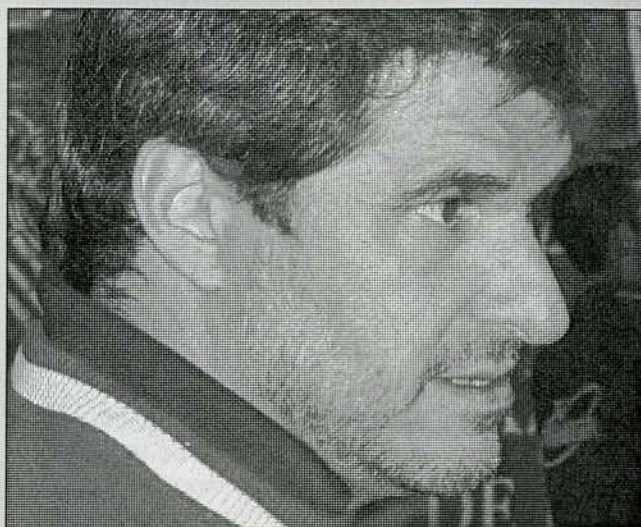
text JAVI PAU

Després de l'empat del Benicarló a terres basques davant del Grupo GSI Bilbo, l'afecció benicarlanda acudí el passat dimecres al pavelló en un bon número malgrat que el partit es disputava entre setmana i en horari poc habitual. Van ser unes 1800 persones les que esperaven que l'equip mostrara una altra cara de la ma del nou entrenador Miki front a un equip en una situació molt semblant a la del Benicarló com era el PSG Móstoles a la part baixa de la classificació. Però al final el que es van trobar va ser amb una tremenda decepció amb una nova derrota amb marcador de 2-3 per als visitants. Es va veure un equip molt espès, sense idees i amb uns jugadors que són l'ombra del que foren la passada temporada, els que continuen de l'any anterior, i uns fitxatges nous que no estan aportant gaire cosa.

Analitzant amb una mica més de profunditat el partit, direm que el cinc inicial el van formar pel Benicarló Grupo Poblet: Bortolotto, Crispi, César Paulo, Oscar Redondo y Chelete. Pel PSG van jugar inicialment Paco Sedano, Borja, Clemilton, Marcelinho y Gustavo Marques.

La primera part va ser avorridíssima amb el pitjor joc que s'ha vist aquesta temporada al pavelló benicarlando. Poquíssimes ocasions per part dels dos equips i un solitari gol per part dels visitants que deixaven el marcador en un 0-1 obra de Marcelinho. Hi ha que dir que Nano Modrego va fallar un doble penal en aquesta 1ª part.

La segona part va continuar amb la mateixa tònica de joc avorrit fins a que faltant 13 minuts per a la fi del partit, el PSG Móstoles va marcar el 0-2 per part de Miñambres. L'equip local va reaccionar i Nano va acursar distàncies

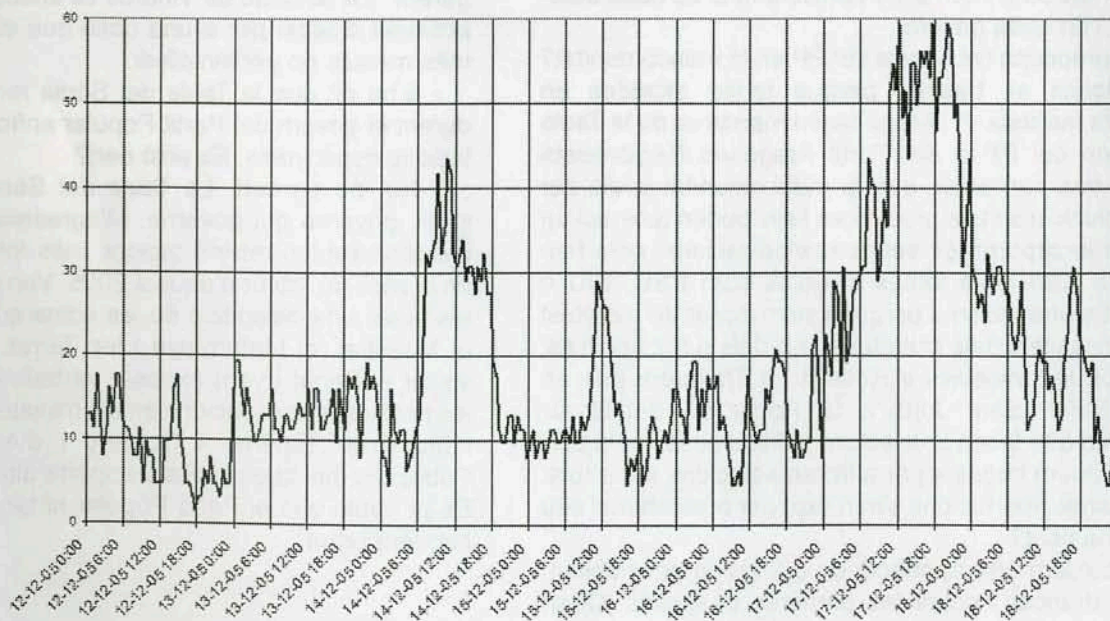
Miki

fent l'1-2. El Benicarló, a partir de llavors va crear algunes ocasions de gol, encara que sense massa claredat d'idees, però faltant 3 minuts l'equip visitant tornava a marcar per obra de Borja en un contraatac i amb una mica de joc brut ja que no van parar el joc al trobar un jugador benicarlando lesionat al damunt del parquet. Faltant pocs segons per a la fi, César Paulo va convertir un doble penal deixant el definitiu 2-3. Hi ha que dir que Nano va fallar un altre doble penal en aquesta 2ª part i ja no va voler llançar gairebé al final el que posteriorment convertiria César Paulo.

La propera jornada es disputarà el proper 7 de gener i enfrontarà al Benicarló amb el Platges de Castelló en un interessantíssim encontre de rivalitat provincial.

METEOMAESTRAT.COM
les temperatures

Ratxa màxima de vent (km/h)

laveu debenicarlo

Victor Pla: "uns i altres ens tracten com una reserva india"

text JORDI MAURA

Victor Pla (La Sénia, 1943), alcalde independent de la Sénia en la coalició PSC-IC-Progrés Municipal va ser triat el dissabte a Morella com nou president de la Mancomunitat de municipis de la Taula del Sénia. Pla assegura que en la seua elecció va influir el seu perfil asèptic i allunyat d'una carrera política.

- Quins són els objectius més immediats de la mancomunitat?

- Les nostres primeres accions passen per la millora de les infraestructures viàries, les comunicacions telefòniques, de televisió, l'accés a la banda ampla en l'interior i la millora en l'atenció sanitària per a evitar casos com el del capellà d'Alcanar que va haver de ser atès d'un infart a Tortosa, quan tenia l'Hospital de Vinaròs al costat. Igual ocorre amb les ambulàncies que no poden passar la frontera si l'usuari no abona un cost addicional. Propiciarem un conveni que faça viable la permeabilitat de la frontera administrativa enfront de la desatenció de les pròpies administracions de Castelló, Teruel i Tarragona. També ens agradaria realitzar una promoció conjunta de diverses accions turístiques que ajuden a desenvolupar el territori.

- Com pensen superar aquesta perifèria?

- Apel·lant a la voluntat de col·laboració dels propis polítics amb la força que representen més de 100.000 persones. Ens han d'escoltar. En ocasions et trobes amb que tècnics o polítics no saben situar aquests territoris. Si la gent que busca comprar mobles sap on trobar-nos, els que tenen l'obligació d'administrar-nos també han de poder fer-ho.

- En canvi sembla que per a instal·lar presons i advocadors si saben situar aquests territoris, no?

- Efectivament. Pel motiu que siga som una reserva india, igual per a uns que per als altres. Els nostres problemes se sumen a les particularitats de cada autonomia i de cada govern.

- Li preocupa l'absència del PP en la mancomunitat?

- Doncs si, bastant perquè tenen alcaldes en aquests territoris. A l'Aragó tenim membres de la Taula que són del PP o del Partit Aragonès Regionalista (PAR) que han entès que la mancomunitat podia ser una solució als seus problemes i ells poden tenir ací un lloc on incorporar les seues reivindicacions, com han entès a Catalunya forces diverses com PSC, CIU o ERC. És una llàstima perquè volem posar de manifest les necessitats dels ciutadans i no dels partits polítics, que són les mateixes a Rossell i a Traiguera que en Sant Rafel, Sant Jordi o la Pobla de Benifassà. Lamento que facen una lectura política de la Taula perquè podríem treballar per a trobar solucions per a tots.

- Quines aportacions s'han fixat per a garantir el seu funcionament?

- Acordem una aportació de 0,3 euros per habitant per a arrancar i cobrir les primeres despeses. Quan

arranquem amb més accions hauríem de recórrer a ajudes d'altres administracions com les europees, de l'Estat o autonòmiques, per aqueix motiu ens mancomunem. Amb les actuals aportacions difícilment podríem desenvolupar projectes importants.

- Com serà l'organització administrativa de la mancomunitat?

- L'oficina física estarà situada a Vinaròs pel seu ràpid accés des de distints llocs i el domicili social estarà a la Sénia (Tarragona).

Les activitats es realitzaran on es trobe el president o gerent. La ubicació de Vinaròs és anecdòtica. Ells disposaven d'espai per a una cosa que els ajuntaments més menuts no podien oferir.

- S'ha dit que la Taula del Sénia reivindicava més durant el govern del Partit Popular enfront de les institucions espanyoles. És això cert?

- No, no és cert. La Taula del Sénia reivindicarà igual, governe qui governe. M'agradaria aclarir-li que precisament les reivindicacions més fortes es van fer en el mes de febrer d'aquest 2005. Van ser els dies en els quals una delegació de les comarques dels Ports, el Maestrat, el Matarranya i les Terres de l'Ebre van visitar el Senat i vam exposar verbalment i per escrit les nostres reivindicacions en els ministeris de Foment, d'Indústria, Turisme i Comerç i d'Administracions Públiques, pel que no puc compartir dites afirmacions. És possible que el Partit Popular ni tan solament ens haguera rebut.

